

Sygn. akt I ACz 538/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Pele SA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) **S.A. w K.** przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 22 czerwca 2012 r., sygn. akt VI GC 110/11

o d d a l a z a ż a l e n i e.

U z a s a d n i e n i e.

Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie roszczenia przyjmując, że nie został uprawdopodobniony interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, a w szczególności realna obawa utraty przez zobowiązanego składników majątku, które mogłyby posłużyć zaspokojeniu wierzytelności. W ocenie tego Sądu przedłożone przez powoda dowody nie dotyczą całokształtu sytuacji finansowej pozwanego, a w oparciu o same twierdzenia powoda nie można zakładać, że pozwany utracił płynność finansową i nie posiada składników majątkowych pozwalających na wyegzekwowanie wierzytelności przez powoda.

W zażaleniu powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie wnioskowanego zabezpieczenia zarzucając, że uprawdopodobnił interes prawny wykazując, że pozwany nie odpowiada na wezwania do zapłaty kwoty 35.136,80 zł za wykonaną na jego rzecz usługę, a ponadto nie otrzymał od swego kontrahenta należności w kwocie 0,5 ml euro.

Rozpoznając zażalenie należy na wstępie zauważyć, że stan rzeczy stwierdzony w dacie wydawania zaskarżonego postanowienia rzeczywiście nie uzasadniał dokonania wnioskowanego zabezpieczenia. Sąd Okręgowy słusznie skonstatował, że wskazane we wniosku przykłady z jednej strony niewywiązywanie się pozwanego ze zobowiązania zapłaty kwoty wielokrotnie niższej niż dochodzona w pozwie, a z drugiej – nieotrzymanie od kontrahenta znaczącej należności nie mogą same przez się przesądzać o tak niepomyślnej kondycji finansowej pozwanego, że brak zabezpieczenia uniemożliwiłby lub poważnie utrudniłby wykonanie, zapadłego orzeczenia. Przedstawione przez

powoda dane odnosiły się do zaledwie dwóch transakcji i nie uprawniały do tezy o całkowitej utracie płynności finansowej.

Ogłoszenie na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 22 sierpnia br. (sygn. akt V GU 33/12) upadłości pozwanego obejmującej likwidację majątku upadłego oznacza stwierdzenie niewypłacalności pozwanego (art. 10 i 11 Prawa upadłościowego i naprawczego).

W tym stanie prawnym konieczne było ponowne rozważenie przesłanek udzielenia zabezpieczenia. Stosownie do treści art. 61 tej ustawy z dniem ogłoszenia upadłości majątku upadłego stało się masą upadłości, która służy zaspokojeniu wierzycieli upadłego z zachowaniem sformułowanej w art. 2 generalnej klauzuli zapewniającej prymat ich interesów. Wnioskowane zabezpieczenie nie mogłoby w tych uwarunkowaniach służyć zapobieżeniu sytuacji w której jego brak uniemożliwiłby lub poważnie utrudniłby wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia, które będzie mogło zostać ewentualnie wydane po podjęciu zawieszzonego postępowania. Powód nie posiada zatem również obecnie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia (art. 730¹ kpc).

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc).

(...)

(...) adw. R. P. (...).

R., dnia 26.10.2012 r.

(...)